

NIONDE SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA IX

Luk 12: 41–48. Predikan G Edwardsson

Petrus frågade: "Herre, talar du i den här liknelsen om oss eller gäller den alla?" Herren sade: "Vem är den pålitlige och förståndige förvaltaren som hans herre sätter över sina tjänare för att ge dem deras kost i rätt tid? Det är den tjänare som hans herre finner göra så, när han kommer. Salig är den tjänaren. Jag säger er sanningen: Han skall sätta honom över allt han äger. Men om tjänaren skulle säga i sitt hjärta: Min herre kommer inte så snart, och han börjar slå tjänarna och tjänarinnorna och äta och dricka sig redlöst berusad, då skall den tjänarens herre komma en dag han inte väntar det och i en stund han inte anar det, och han skall hugga honom i stycken och låta honom få sin plats bland de trolösa. Den tjänare som vet sin herres vilja men ingenting ställer i ordning och inte handlar efter hans vilja, han skall piskas med många rapp. Men den som inte känner till den och gör något som förtjänar spöstraff, han skall piskas med få rapp. Var och en som har fått mycket, av honom skall det krävas mycket. Och den som har blivit betrodd med mycket, av honom skall det utkrävas* så mycket mer.

"Vakna upp du som sover och stå upp från de döda, så skall Kristus lysa fram för dig" Efes 5: 14.

De orden säger aposteln i sin stora förmaning i sitt brev till församlingen i Efesus. Och det är maning som vi bör taga till oss här i dag. Det är maningen genom hela bibeln att vända om från den onda vägen till salighetens väg. Från mörkret till ljuset, från ondskan till Kristus. Ty det heter: så skall Kristus lysa fram för dig. Det är inte en maning som bara behöver höras en gång i en människas liv utan gång på gång behöver hon höra detta, för att inte förlora sig och sin själ i det som hör världen till och som står under den ondes makt. Det är då viktigt att inse vad denna maning säger. Vakna upp, betyder ju att människan sover, ja är andligt död, och att utan att vakna upp, dvs komma till klarhet om sin belägenhet får hon inget ljus utan går förlorad.

I evangeliet i dag hör vi om den otrogne förvaltaren och i predikotexten talar Jesus ingående om trohet och vad den innebär.

Det handlar om beredskap, att hålla trons låga brinnande och det ansvar som följer på tron. Två saker är då viktiga.

KLARHET OM MIG SJÄLV

För det första: klarhet. Klarheten över hur ens situation är. Det var detta som den otrogne förvaltaren ställdes inför. Plötsligt stod situation klar för honom. *"Gör räkenskap för din förvaltning, för du kan inte längre vara förvaltare."* Husbonden krävde räkenskap. Men förvaltaren som lyckats dölja så väl den verkliga innebörden av sitt handlade, ställs till sist till svars. Ja till sist kröp allting fram och med förkrossande följer.

Denna klarhet över sin egen situation är inte given. I dag är det ju så att "Självbestämmande" är ett slagord i tiden. Dagens människor önskar vara självständiga individer. De vill förverkliga sig själva. De önskar bestämma över vad som är sant och rätt för dem själva. De vill välja och utforma sin egen lycka. Men ingen människa kan det. Och när hon tror sig kunna det bedrager hon sig själv

Och det betyder också att när vi människor gärna vill ge sådana intryck inför andra människor om självbestämmande och självförverkligande så går det över i ett bedrägeri. Och när det gäller oss själva, så bygger ett sådant bedrägeri inför andra på en lögn inför en själv. Man lurar sig själv. Och det ytterligt farliga är att man till om med tror på den lögnen.

Så är det med många. Man intalar sig också att man har tid, tid till att förändra sig själv, man intalar sig att man inte är sämre än andra och att man ser bjälken i sin brors öga och menar sig bara ha grandet i sitt eget. Man intalar sig i sin egen tankes monolog att jag kan leva som jag vill och det inte har några följder. Och man tröstar sig med att så ser de flesta människor det. Men livslögnen blir inte mindre för att många tror detsamma. Lever vi utan att räkna med att det finns en uppgörelse, en rannsakan och en dom så bedrar vi oss själva och sanningen är inte i oss

Som vi ser av Jesu ord visar han på denna fara, inte minst för dem som är kristna. För det visar sig att har jag återfallit till sådana tankemönster, då väntar jag heller aldrig på Mästaren när han kommer.

Faran att hamna i sådan oklarhet är att jag tror mig kunna leva som jag vill och ändå äga en kristen tro, det har synnerligen och ofta med att göra att jag fjärmat mig från ordet och sanningen. Att jag inte längre läser Guds ord och ber till Gud regelbundet, utan bara kanske då och då och utan något sammanhang. Man ska inte mena att tron den lever av sig själv, för det gör den inte. Får den inte ordets näring dör den. Vi läser inte bibeln för att uppfylla en plikt, utan för att vår tro ska leva och vi leva av allt som utgår av Guds mun.

Klarhet över din egen situation, den får du av bibelordet, såsom i dagens text. Det är nödvändigt att inse det. Och Jesus är sträng när det gäller lagens krav också på sina svaga lärjungar. Men inte bara klarheten över vår situation är nödvändig, det finns en annan sak som är lika viktig. Nämligen att komma till Jesus, vända om och tro förlåtelsens helande ord.

KLARHET OM JESUS KRISTUS

För den otrogne förvaltaren stod det klart att allt det han sökt dölja av lömska avsikter och onda gärningar, allt det låg blottat och uppenbart. Han kunde inte komma undan, han kan inte blunda längre för det, han var fast. Det är den insikten som talar här i Guds Ord med lagens rannsakan och dom över människan. Gör räknenskap!

Vi har flera exempel på detta i bibeln med människor som blivit träffade i sitt samvete. Det var som de som hörde Petri pingstpredikan: De kände ett stygn i sitt hjärta och frågade: Vad ska vi göra? Petrus svarade då: *"Gör bättring och låt döpa er i Jesu Kristi namn till förlåtelse för edra synder."*

Eller som fångvaktaren i Filippi, han som drog sitt svärd för att ta sitt liv i förtvivlan att allt nu var ute med honom. Han hade förstått att Paulus och Silas åkallade Herren Gud, men han hade föraktat det. När han kände jordbävningen och erfor att fångelsets alla portar öppnades förstod han att det var Guds handlande och blev rädd: Vad ska jag göra för att bli frälst? ropade han i sin förtvivlan. *"Tro på Herren Jesus, så blir du med ditt hus frälst."* ljöd det frälsande ordet. Och det är ordet ännu i dag.

Tro på Herren Jesus, ty han har betalt, inte bara 50 procent av skulden, utan han har betalt hela skulden, hela din syndaskuld. Allt vad du gjort, sagt och tänkt! Allt det onda som du åstadkommit och gjort i ditt liv. Allt det har han tagit på sig och lagt den synden och skulden på sig själv, som om han själv hade gjort alltsammans, och lidit och dött för att betala skulden. Ty, såsom aposteln säger, hans lidande och död är försoning för våra synder, inte endast för våra utan ock för hela världens.

Nämn mig Jesus han är livet, han är livet han är min rättfärdighet. Han för mig sitt liv har givit, mig förvärvat salighet.

Egen fromhet inte gäller, Inför den som hjärtat ser. Mänsklig visdom icke beller, Tröst och frid i själen ger

Inte annat än allena, Jesu nåd förtjänst och blod, Kan från all min synd mig rena, göra saken för mig god

Milde Jesu, nådens källa, Du mitt liv, min salighet, Låt i domen för mig gälla, Din förtjänst och belighet.

Döm mitt hjärta här i tiden, innan världen döms av dig Och när tiden är förliden i ditt domslut fria mig.

Amen